

Szent Ambrus (Trier, 339. – Milánó, 397. április 4.) kormányzó, majd püspök, egyháztanító, Szent Marcellina testvére. 1298 óta egyházatyaként tisztelik.

Még nem volt megkeresztelte, amikor kissé szokatlan módon püspökké választották: egy püspökválasztás során a város katolikusai és ariánusai között zavargások támadtak, és ő Milano prefektusaként a rend fenntartása érdekében vonult a helyszínre. Ekkor a nép, egy gyermek bekiabálására közfelkiáltással "hirtelen" püspökké választotta, s az akkor még meg sem keresztelt harminchárom éves ifjú azonnal felvette a keresztséget, majd pappá, s egy héttel később püspökké szentelték.

Kiváló egyházi szónok vált belőle, aki a felebaráti szeretetet hirdette, beszédeit tömegek hallgatták, szónoklatainak hatása alatt tért meg, keresztelkedett meg és kezdett új életet Szent Ágoston. Himnuszaiban a mélységes hit egyszerű kifejezési módban jelenik meg, költészete új műfajt teremtő és messzire ható volt.

A legenda szerint - amely nyomán később a méhészek védőszentjévé lett - Ambrust még csecsemőkorában egy méhraj zúgta körül, amint a ház udvarán pihent. A méhek rátelepedtek a bölcsőjére, s teljesen ellepték a gyermeket, még a szájába is bemásztak, mintha csak szőlőfürt lett volna, amelyből a méhek nektárt szívnak. Anyja rémülten kiáltott föl: Ha ez a gyermek életben marad, nagy ember lesz belőle! De a kicsi Ambrust egyetlen méhecske sem szúrta meg és semmi baja sem esett. Édesanyja jóslata pedig bevált: a gyermekből valóban nagy ember, püspök, és remek szónok lett, ezért is nevezték őt mézajkú prédikátornak.